

سازگاری با بازنیستگی: یک مطالعه مروری

منیر نوبهار^۱، فضل‌الله احمدی^۲، فاطمه الحانی^۳، مسعود فلاحی خشکناب^۴

چکیده

مقدمه: بازنیستگی با تغییرات وسیع در زندگی روزمره، فرصت‌ها، انتظارات، آرزوها و نگرانی‌ها توأم است. از آنجا که بازنیستگی رویداد عمده در زندگی بسیاری از افراد و نیازمند سازگاری است، بنابراین به عنوان مسئله مهمی برای افراد حرفه‌ای مراقبت سلامتی مطرح می‌باشد. هدف این مطالعه مروری، تبیین سازگاری با بازنیستگی است.

روش: در این مطالعه مروری نظاممند که طی سال‌های ۹۱-۱۳۸۸ انجام شد، کلیه منابع و مطالعات انجام شده به زبان فارسی و انگلیسی در زمینه بازنیستگی و سازگاری با بازنیستگی بدون محدودیت زمانی جمع‌آوری و مورد بررسی قرار گرفت. این مطالعات با استفاده از پایگاه‌های اطلاعاتی ISI، CINAHL و MEDLINE که حد وسیعی از متون و مقالات معتبر علمی، پژوهشی منتشر شده را ایندکس می‌کنند، به دست آمد. مطالعات انجام شده در زبان فارسی نیز از طریق بانک‌های الکترونیکی فارسی مشتمل بر پایگاه اطلاعات علمی (SID)، بانک اطلاعات نشریات کشور (Magiran) و (Medlib) و در موتور پژوهشگاه اطلاعات و مدارک علمی ایران (IranDoc)، اطلاعات نشریات غیرالکترونیکی با مردم‌گاه (Google) با واژگان فارسی جستجو صورت گرفت. همچنین جستجوی غیرالکترونیکی با مردم‌گاه به آرشیو مجلات کتابخانه‌ها، پایان‌نامه‌ها و کتب، همچنین منابع و مراجع ارایه شده در کنفرانس‌ها و بررسی منابع قابل دسترسی در زمینه بازنیستگی به دست آمد. نتیجه این جستجو دستیابی به ۲۹۷ متن مرتبط با موضوع بود که از این میان ۹۸ مورد که مناسب‌ترین آن‌ها از نظر پوشش موضوع با تأکید بر جنبه‌های مختلف بازنیستگی و سازگاری با بازنیستگی بودند، برای نگارش این مقاله استفاده شد. این منابع شامل مطالعات کمی و کیفی، کتاب‌ها، طرح‌های پژوهشی و خلاصه مقالات بودند.

یافته‌ها: مفاهیم کلیدی در سازگاری با بازنیستگی شامل «آمادگی»، «سلامتی»، «هویت‌یابی» و «حمایت» می‌باشند که با توجه به شناسایی دقیق، منظم و برنامه‌ریزی شده تمامی مطالعات مرتبط، می‌تواند در سازگاری با بازنیستگی مؤثر و مفید واقع گردد.

نتیجه‌گیری: سازگاری با بازنیستگی از طریق ایجاد آمادگی برای بازنیستگی، هویت‌یابی افراد بازنیسته، حفظ سلامتی و برخورداری از حمایت‌های خانواده، مسؤولین و سازمان‌ها و جامعه امکان‌پذیر می‌باشد. شناسایی این مفاهیم و ایجاد نگرش مثبت اجتماعی نسبت به پدیده بازنیستگی از ملزمات اساسی برای سازگاری با بازنیستگی است.

کلید واژه‌ها: سازگاری، بازنیستگی، مرور سیستماتیک

تاریخ پذیرش: ۱۵/۱۱/۹۱

تاریخ دریافت: ۰۱/۱۰/۹۱

۱ - استادیار، گروه پرستاری، دانشکده پرستاری و پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی سمنان، سمنان، ایران (نویسنده مسؤول)
پست الکترونیکی: nobahar43@Sem-Ums.ac.ir

۲ - استاد، گروه پرستاری، دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران
۳ - دانشیار، گروه پرستاری، دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران
۴ - دانشیار، گروه پرستاری، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران

مقدمه

تا حد زیادی ناشناخته مانده است (۱۰). تحقیق در رابطه با سازگاری با بازنیستگی مورد نیاز و تأکید بر پیشگیری از مشکلات سلامت روانی - اجتماعی در جمعیت بازنیسته ضروری است. اغلب برنامه‌های بازنیستگی برای کارکنان به بازنیستگی به عنوان مواجهه با یک حادثه منفرد می‌پردازند، نه به عنوان یک فرآیند پیچیده سازگاری که نیازمند برنامه طراحی شده است (۱۱). LOWIS و همکاران می‌نویسند: استراتژی‌های سازگاری با بازنیستگی یکی از اثرات جدا شدن بالغین از جامعه است. برای لذت بردن از بازنیستگی این نکته اهمیت دارد که بالغین توانمندی سازگاری در مواجهه با کاهش توانمندی‌های جسمی و روانی که با سن ایجاد می‌شود را داشته باشند. سازگاری مؤثر نه تنها به حفظ نگاه مثبت و رضایتمندی زندگی در سطح هدفمندی به آن‌ها کمک می‌کند، بلکه نیاز به مداخلات حرفه‌ای سلامت و رفاه را کاهش می‌دهد و منجر به کاهش منابع و هزینه‌های مالی می‌شود (۱۲). Soderhamn و همکاران معتقدند دیدهای سنتی نسبت به بازنیستگی به عنوان یک کناره‌گیری منفلع از زندگی اجتماعی است، تغییر نگرش اجتماعی به بازنیستگی، فرصت‌های جدیدی برای توسعه فردی و بهبود شرایط فردی به عنوان رشد انسانی و توجه به استعدادها و امکانات توأم با مراقبت از خود و سلامتی برای سازگاری با بازنیستگان ایجاد می‌کند، در این زمینه پرستاران در تسهیل سازگاری با بازنیستگی و زندگی بعدی افراد نقش شاخصی دارند. سازگاری با بازنیستگی، بر رفتارهای سلامت مثبت و سلامتی خوب در افراد بازنیسته توأم است. لذا سازگاری با بازنیستگی، برای افراد گروه مراقبت بهداشتی، به عنوان امر حیاتی، باید مورد تأکید باشد. با وجود اهمیت و تأثیری که سازگاری با بازنیستگی در زندگانی فردی، خانوادگی، اجتماعی و اقتصادی جامعه دارد، درباره آن کمتر از هر موضوع اجتماعی دیگری بحث و تحقیق صورت گرفته است. مطالعات بیشتری در زمینه سازگاری با بازنیستگی مورد نیاز است. در قرون گذشته اغلب مردم دنیا تجربه بازنیستگی را نداشتند و زندگی کاری انتهای عمر آن‌ها بود، که با مرگ به پایان می‌رسید. بازنیستگی در طول قرن‌ها پدید آمده، اما تا اواخر قرن ۱۹ فقط برای یک گروه انتخابی بود. از ابتکارات دولت فراهم نمودن مقرری بازنیستگی به عنوان حقوق برای همه شهروندان به

بازنیستگی، تدارک گذر از نقشی به نقش دیگر و انتقال به مرحله جدیدی از زندگی است (۱). بازنیستگی به معنای جدا شدن فرد از نقشی که سال‌های متعدد داشته و در قالب جدیدی درآمدن است (۲). از دیدگاه دیگر در زندگی بالغین، به بازنیستگی به عنوان یک واقعه اساسی و انتقالی نگاه می‌شود. یک انتقال در زندگی و حرکت از یک مرحله به مرحله دیگر که با تغییراتی در کار، ارتباط، تصویر فرد از خودش و بروز نگرانی همراه است. بازنیستگی یکی از مهم‌ترین تغییرات زندگی و از پدیده‌های پذیرفته شده اجتماعی و از فرآیندهای بسیار مهم تغییر نقش فردی است. در برخی از کشورها تمایل نسبت به تأکید بر جدایی از شغل بر انتقال به نقش جدید ارجحیت دارد. اثرات وضعیت انتقالی بر پاسخ‌های انسان، مفهوم فردی و شناسایی نقش تأثیر می‌گذارد (۳). برای اکثریت مردم دوران بازنیستگی در مقایسه با سال‌های پر تحرک و فعال حرفه‌ای یک دوران آرامش، سکوت و آزادی است و می‌تواند معنای امیدبخش خود را در قالب شعار «آغاز زندگی جدید بعد از بازنیستگی» باز یابد. نحوه برخورد انسان‌ها با دوران بازنیستگی کاملاً متفاوت بوده و با کثرت عوامل مرتبط می‌باشد که در میان آن‌ها سه عامل مهم‌تر می‌باشد که شامل دید آدمی به فعالیت حرفه‌ای، دوران سالخوردگی و وضعیت جسمانی فرد است (۴). طیف وسیعی از عوامل با کنار رفتن کارمند از کار دچار تغییر می‌شود، هر یک از این عوامل می‌تواند بر موقفیت و رضایتمندی بازنیسته تأثیرگذار باشد. بازنیستگی می‌تواند الگوهای زندگی را تغییر دهد (۵). Brown می‌نویسد: بازنیستگی بر استقلال، ثبات، ارتباط‌های اجتماعی، فعالیت‌ها، مهارت‌های حرفه‌ای و افزایش اوقات فراغت تأثیرگذار است (۶). بازنیستگی با کاهش درآمد، از دست دادن کار، کاهش سایر موارد توأم با کار، دوستان، همکاران، شبکه اجتماعی و شرایط شغلی همراه است (۷). بازنیستگی می‌تواند چالش‌های مهمی در سازگاری از نظر مالی، اجتماعی و هیجانی ایجاد نماید (۸). بازنیستگی مانند سایر تجربیات انتقالی بر الگوی زندگی یا سازگاری روانی اجتماعی در فرد و خانواده‌اش، تأثیرگذار است. در مدیریت منابع انسانی نیز توجه به پدیده بازنیستگی اهمیت فراوان دارد (۹). سازگاری با انتقال به بازنیستگی

معتقدند با شروع بازنیستگی و به دنبال آن پذیرش مشکلات بازنیستگی، معمولاً به مرور زمان، نارسای‌های ایجاد می‌شود و متعاقباً یک دوره طولانی از افت بازنیستگی که به دنبال خود افزایش سریع نقاچیص و کاستی‌ها را به همراه می‌آورد، تجربه می‌شود (۲۰). Henkens و Van-Solinge منظور بررسی سازگاری و رضایت با بازنیستگی انجام دادند، نتایج نشان داد که سازگاری با مشکلات بازنیستگی تحت تأثیر اضطراب ناشی از پیامدهای اجتماعی بازنیستگی و فقدان کنترل روی تصمیمات، می‌باشد. سازگاری با بازنیستگی ابتدا مربوط به دستیابی فرد به منابع کلیدی از قبیل مسایل مادی، سلامتی و ارتباطات خانوادگی است (۲۱). طیف وسیعی از عوامل زندگی روزمره علاوه بر مسایل مادی و اوقات فراغت با بازنیستگی تغییر پیدا می‌کند که هر کدام از این عوامل می‌تواند سازگاری با بازنیستگی را تحت تأثیر قرار دهد. بازنیستگی امری حتمی و برهه‌ای از حیات انسان است، جایگاه خاص بازنیستگان در جامعه و مسایل ویژه آن‌ها جهت سازگاری با بازنیستگی نیازمند مطالعه است. مطالعات ارزشمندی در زمینه بازنیستگی در دنیا انجام شده است، اما در ایران تحقیقات محدودی درباره سازگاری با بازنیستگی انجام شده، از آنجا که ارایه مقالات مروری می‌تواند موجب ارتقای دانش در زمینه چگونگی سازگاری با بازنیستگی گردد، بنابراین اکنون این سؤال مطرح می‌شود که ماهیت، ساختار و روند سازگاری با بازنیستگی چگونه روی می‌دهد و عوامل مؤثر بر آن چیست؟ تا برنامه‌ریزان، متفکران، دانشمندان و آینده نگران جامعه برای این پدیده اجتماعی مهم تدبیر لازم را اتخاذ نمایند. هدف این مطالعه مروری، تبیین سازگاری با بازنیستگی است.

روش مطالعه

در این مطالعه مروری نظامند که طی سال‌های ۹۱-۱۳۸۸ انجام شد، کلیه منابع و مطالعات انجام شده به زبان فارسی و انگلیسی در زمینه بازنیستگی و سازگاری با بازنیستگی بدون محدودیت زمانی جمع‌آوری و مورد بررسی قرار گرفت. کلیه منابع و مطالعاتی که به بررسی سازگاری با بازنیستگی از ابعاد گوناگون پرداخته بودند و بازنیستگی را از جوانب مختلف مورد ارزیابی قرار داده

عنوان یکی از مهم‌ترین عوامل در ایجاد نهاد بازنیستگی است (۱۳). بازنیستگی مرحله‌ای است که دولت به خدمت کارمند، با افزایش سن و سنترات خدمت، خاتمه می‌دهد و با رعایت خدمات گذشته برای او مستمری ثابتی مادام‌العمر مقرر می‌دارد (۱۴). بازنیستگی برای اولین بار در آلمان توسط Bismarck و در قرن نوزدهم مقرر شد و هدف آن بهبود زندگی کارکنان بازنیسته بود که غالباً تمام زندگی خود را به زحمت گذرانده بودند (۱۵).

در کشور ما اولین مواد قانونی در زمینه تأمین آینده کارکنان و وراث آن‌ها در قانون استخدام کشوری سال ۱۳۰۱ خورشیدی آورده شده است که می‌توان آن را مبدأ پیدایش نظام بازنیستگی در ایران دانست (۱۶). نگرش افراد درباره کار و ارزشی که آن‌ها برای کار قایلند، نقش تعیین کننده‌ای در وضعیت اشتغال و تعیین سن بازنیستگی در کشورهای مختلف دارد. سن تعیین شده برای بازنیستگی و شرایط لازم برای دریافت مزایای رفاهی در میان کشورهای مختلف و حتی در داخل یک کشور، بسیار متفاوت است. در انگلیس سن بازنیستگی مردان ۶۵ سال و زنان ۶۰ سال است. بعضی از کشورهای اروپائی، کارکنان بخش‌های دولتی و صنعتی را مجبور می‌کنند تا در ۶۰ سالگی بازنیسته شوند (۱۷)، در ایران، سن بازنیستگی در بخش بیمه‌های اجتماعی با تلفیقی از سابقه خدمت از ۴۵ الی ۶۶ سال متغیر است.

سازمان تأمین اجتماعی به منزله بزرگترین سازمان در برگیرنده هر دو بخش عمومی و خصوصی کشور افزون بر ۶/۵ میلیون مشترک و ۱/۲ میلیون بازنیسته دارد. سازمان بازنیستگی کشور دارای ۱/۵۷ میلیون نفر شاغل در بخش دولتی و ۶۰۰۰۰ بازنیسته دستگاه‌های دولتی می‌باشد (۱۸). نتایج مطالعات نشان می‌دهد بازنیستگی یک انتقال ساده و یک مرحله‌ای نیست، بلکه روند سازگاری است که طی زمان انجام می‌شود (۱۹). بازنیستگی یکی از لحظات بحرانی زندگی را تشکیل می‌دهد و به این عنوان، با نوعی نگرانی و عدم تعادل همراه است و در جوامعی که آداب انتقال کمی دارند، یعنی در جوامعی که جامعه‌بزییری مقدماتی برای قبول نقش‌های جدید خانوادگی و اجتماعی به حداقل کاهش یافته است و توقعات مربوط به این نقش متغیرند، بازنیستگی، چه در شخص ذینفع و چه در خانواده، با از دست دادن تعادل و اعتبار همراه است (۱۵). Lindgren و Stolzenberg

ساختار و سبک زندگی می‌باشد (۲۲). این عوامل نقش بسیار مهمی در سازگاری با بازنیستگی داشته و از ابعاد مختلف بر رضایتمندی، استرس، دودلی، امیدواری، پشیمانی، عصبانیت و افسردگی نقش دارند. بازنیستگی با استرس جدایی از شغل منجر به ترک عادت، ایجاد احساس خلاص، ناراحتی، نگرانی ناشی از ندیدن دوستان و همکاران، کسلالت و گریه کردن، نامیدی، افسردگی و حتی ترس از مرگ می‌شود (۲۳).

آمادگی

ایجاد آمادگی در افراد برای انتقال به بازنیستگی ضروری است، Rosenkoetter معتقد است آماده‌سازی برای بازنیستگی یکی از عوامل مهم در انتقال به بازنیستگی می‌باشد (۵). اطلاعات کم در زمینه بازنیستگی با شوک و ناباوری عجیبی در انتقال آنان به بازنیستگی همراه است. در حالی که ایجاد آمادگی مطلوب در بازنیستگان از بروز شوک و ناباوری پیشگیری نموده و سازگاری با بازنیستگی را تسهیل می‌نماید (۲۴).

اجبار به بازنیستگی، بازنیستگی ناگهانی، تغییر ناگهانی قوانین و کمبود آمادگی برای بازنیستگی منجر به ایجاد چالش‌های فراوانی در سازگاری با بازنیستگی می‌شود. برخی از بازنیسته‌ها معتقدند بازنیستگی نباید اجباری باشد، Earl نیز معتقد است: اثرات اجبار به ترک شغل، محیط کار و همکاران ممکن است سازگاری با بازنیستگی را مشکل نماید (۲۵).

Schieber می‌نویسد: هنوز آموزش کافی برای انتقال به بازنیستگی وجود ندارد (۲۶). در حالی که برنامه‌ریزی برای بازنیستگی، با سازگاری موققیت‌آمیز توأم می‌باشد (۸). چهار استراتژی برنامه‌ریزی شناسایی شده شامل برنامه‌ریزی حفظ سلامتی و فعالیت از نظر جسمی و روانی، و استراتژی عمدۀ برنامه‌ریزی مالی در رتبه پنجم است (۷).

سلامت

وضعیت سلامت در ابعاد مختلف جسمی، روانی، اجتماعی و اقتصادی در دوران بازنیستگی تغییر می‌کند. یکی از اهداف مهم در سازگاری با بازنیستگی، دستیابی به یک زندگی خوب و سلامتی خوب است (۱۳). سلامتی مثبت، رفاه مثبت را در بازنیستگی افزایش می‌دهد (۲۷). در حالی که، انتقال به بازنیستگی با احتمال از دست دادن

بودن، مورد مطالعه قرار گرفت. این مطالعات با استفاده از پایگاه‌های اطلاعاتی CINAHL، ISI و MEDLINE که حد وسیعی از متون و مقالات معتبر علمی، پژوهشی منتشر شده را ایندکس می‌کنند، به دست آمد. مطالعات انجام شده در زبان فارسی نیز از طریق بانک‌های الکترونیکی فارسی مشتمل بر پایگاه اطلاعات علمی (SID)، بانک اطلاعات مقالات علوم پزشکی ایران (IranMedex)، پژوهشگاه اطلاعات و مدارک علمی ایران (IranDoc)، اطلاعات نشریات کشور (Magiran) و Medlib) و در موتور جستجوگر (Google) با واژگان فارسی جستجو صورت گرفت. همچنین جستجوی غیرالکترونیکی با مراجعه به آرشیو مجلات کتابخانه‌ها، پایان‌نامه‌ها و کتب، همچنین منابع و مراجع ارایه شده در کنفرانس‌ها و بررسی منابع قابل دسترسی در زمینه بازنیستگی به دست آمد. نتیجه این جستجو دستیابی به ۲۹۷ منبع مرتبط با موضوع بود که از این میان ۹۸ مورد که مناسب‌ترین آن‌ها از نظر پوشش موضوع با تأکید بر جنبه‌های مختلف بازنیستگی و سازگاری با بازنیستگی بودند، برای نگارش این مقاله استفاده شد. این منابع شامل مطالعات کمی (توصیفی، تحلیلی، سیستماتیک، متاآنالیز و ...) و کیفی (تئوری زمینه‌ای، پدیده‌شناسی، آنالیز محتوا و ...)، کتاب‌ها، طرح‌های پژوهشی و خلاصه مقالات بودند.

یافته‌ها

با توجه به اهمیت سازگاری با بازنیستگی، این مطالعه موری به منظور تبیین سازگاری با بازنیستگی مقالات و مطالعات را مورد بررسی قرار داده است. تجزیه و تحلیل یافته‌های حاصل از مطالعات نشان داد که «آمادگی»، «سلامتی»، «هویت‌یابی» و «حمایت» در سازگاری با بازنیستگی نقش دارند، بازنیستگی بر ابعاد مختلف جسمی، روانی، اجتماعی، اقتصادی و معنوی فرد تأثیرگذار است. عابدی و همکاران می‌نویسند: طیف وسیعی از عوامل زندگی روزمره، علاوه بر مسائل مادی و اوقات فراغت با بازنیستگی تغییر پیدا می‌کند، که هر کدام از این عوامل می‌تواند سازگاری با بازنیستگی را تحت تأثیر قرار دهد. این عوامل شامل: تغییر در نقش‌های فردی، الگوی ارتباطات، عزت نفس، گروههای حمایتی،

اعتماد به نفس در رفتار مردان و زنان به صورت متفاوت تأثیرگذار بود (۱۹). خودکارآمدی بالا و اعتماد به نفس بالا می‌تواند پیش‌بینی کننده تگرگش مشتب و مطمئن به سمت بازنیستگی باشد (۳۳-۳۵). Soderhamn و همکاران می‌نویستند: بازنیستگی با حس ارزشمندی، آزادی و افزایش استقلال و خودمختاری در موقعیت زندگی تازه همراه است (۱۳). بازنیختی توانمندی‌های اشخاص بازنیسته در سازگاری موفقیت‌آمیز با بازنیستگی و سازگاری با استرس‌های بزرگ‌سالی مؤثر است (۳۶). هویت‌یابی در بازنیستگی باعث کاهش استرس‌ها، رضایتمندی از زندگی، کاستن از انزواطلی و افسردگی، ارتقای سلامتی و عادی شدن بیشتر زندگی می‌شود. همچنین بروز افکار خلاقانه، انعطاف‌پذیر، یکپارچه و کارآمد را امکان‌پذیر می‌نماید. اتخاذ این استراتژی‌ها به افراد بازنیسته کمک می‌کند تا از بحران بازنیستگی نجات یافته و در مهارت‌های سازگاری جدید غوطه‌ور شوند (۲۳).

همچنین نتایج مطالعات ارتباط مشتب بین دین و سازگاری با بازنیستگی را مطرح می‌کند (۳۷) نه تنها استفاده از دین و معنویت به عنوان مکانیسم سازگاری مستقیماً به سلامتی مربوط است، بلکه با متغیرهایی که با سازگاری در زندگی تأمین هستند، ارتباط مشتب دارد (۱۲) Lowis و همکاران عامل کلیدی در رضایتمندی از زندگی بازنیستگان را، داشتن اعتقادات دینی مطرح می‌کنند (۳۸). سازگاری دینی و معنویت مشتب با رشد شخص و رفاه بیشتر و در مقابل اضطراب کمتر و کاهش نشانه‌های افسردگی تأمین بود (۳۹). باورهای دینی و اعتقادات مذهبی از عوامل مهمی هستند که به سازگاری با بازنیستگی کمک می‌کنند (۳۳). سه راه مهم از اثرات معنویت در بازنیستگی شامل ارتباط معنویت با هویت، توانمندی و خودکارآمدی، سازگاری با تغییرات غیرمنتظره و اثرات آن طی زمان می‌باشد (۲۵).

همچنین مطالعات نشان‌دهنده تغییر سبک زندگی در بازنیستگی است. Earl می‌نویسد: بازنیستگی ممکن است، شرایطی برای پیوستن به روش‌های جدید و مختلف در زندگی ایجاد کند (۲۵). خواب و استراحت کافی، رژیم غذایی متعادل، پرهیز از تنش‌های محیطی، انجام فعالیت‌های مذهبی و معنوی و رفتن به مسافرت از موارد اصلاحی در سبک زندگی افراد بازنیسته محسوب

سلامتی، با تجربه موقعیت‌ها و توسعه بیماری‌ها همراه است (۱۳). از دست دادن نقش کار با افسردگی و کاهش مفهوم اعتماد به نفس، ارزش فردی و هویت همراه است (۲۸). انتظار بازنیسته‌ها این است که مورد پذیرش قرار گیرند و با احترامی مانند زمان کار، روبرو شوند. برخی از بازنیسته‌ها دچار مشکلات روحی روانی و عاطفی می‌شوند و احساس افسردگی، یأس و نالمیدی، عصبانیت و گاه پشممانی را تجربه می‌کنند (۲۳).

Soderhamn و همکاران می‌نویسند: از تهدیدهای انتقال موفقیت‌آمیز بازنیستگی، تنهایی و ایزوله اجتماعی است. به دنبال از دست دهی فعالیت‌های اجتماعی، از دست دهی ثبات مالی بازنیستگان را تهدید می‌کند (۱۳). بازنیستگی باعث بروز یا تشدید خلاعه‌ای، منزلت اجتماعی ناکافی و عدم تأمین هزینه‌های زندگی می‌شود (۳۰).

Borg و همکاران ارتباط بین کاهش رضایتمندی از زندگی و وضعیت اقتصادی ضعیف را مطرح کردند، که ماهیتی اجتماعی، سلامتی و اقتصادی دارد (۳۱). مشکلات اقتصادی از مسائل مهم و تأثیرگذار بر سازگاری بازنیسته‌ها است. اغلب بازنیسته‌ها از لحاظ اقتصادی وضعیت مطلوبی ندارند (۲۳).

اگرچه مرور متون نشان داد که تحقیقات کمی در رابطه با سلامت در بازنیستگان انجام شده و اطلاعات در این زمینه کم است، اما ارتقای سلامت در بازنیستگی برای افراد بازنیسته اهمیت دارد، سیاست‌ها، مدیران اجتماعی و مسؤول مراقبت بهداشتی باید نسبت به وضع قوانین و برنامه‌هایی که به بهبود سلامت و رفاه در بازنیستگان کمک کند، اقدام نماید (۳۲).

هویت

یکی از عوامل مؤثر که نقش اساسی در سازگاری بازنیستگان دارد، هویت فرد بازنیسته است. هویت قبل از بازنیستگی و خصوصیات زمینه اجتماعی بر سازگاری اولیه با بازنیستگی و تغییرات بعدی در سازگاری با بازنیستگی تأثیرگذار می‌باشد. به علاوه، هویت کارکنان قبل از بازنیستگی و غوطه‌ور شدن در سازگاری با بازنیستگی بر اعتماد به نفس آن‌ها طی دو سال اول بازنیستگی تأثیرگذار است. همچنین علی‌رغم این که تفاوت‌های جنسیتی مورد توجه نبود، برخی هویت‌های افراد و خصوصیات زمینه اجتماعی بر سازگاری با بازنیستگی و

می‌تواند نقش مثبتی در زندگی و سبک زندگی بازنیستگان داشته باشد (۱۰). Shuster و همکاران معتقدند ارتباط‌های حمایتی می‌تواند منابع اطلاعاتی و مهارت‌های حل مشکل را فراهم کند و بر تنش‌های روانی اجتماعی تأثیر مثبت داشته باشد، همچنین می‌تواند به افزایش بازخانختی توانمندی فرد و هویت‌یابی در برگشت به عملکرد مؤثر منجر گردد (۴۶).

Garris و Rosenkoetter عامل ارتباط با همسر و همه الگوهای زندگی و اعتماد به نفس را در سازگاری با بازنیستگی مطرح می‌نمایند (۴۰). George می‌نویسد: ارتباط خانوادگی در سازگاری با بازنیستگی موفقیت‌آمیز تأثیرگذار است (۲۷). رضایت و همدلی خانواده مخصوصاً همسر سبب احساس آرامش در بازنیسته‌ها می‌شود. توجه و پشتوانه خانوادگی به آن‌ها اطمینان می‌دهد که در مواجهه با بازنیستگی تنها نیستند و این انرژی فوق العاده‌ای به آن‌ها می‌بخشد (۲۳).

ارتباط با اعضای خانواده، ارتباط‌های اجتماعی نسبتاً پایداری محسوب می‌شوند. در حالی که افزایش دستیابی به حمایت همکاران ممکن است برای کارکنان و سازمان ارزشمند است. همین طور حمایت دوستان غیرکاری در بعضی موارد، نقش بسیار مهمی در حفظ سلامت و رفاه افراد بازنیسته دارد (۴۶).

سازمان نقش آماده‌سازی و حمایت از کارکنان در تصمیم‌گیری‌ها و اجرای برنامه‌های آمادگی برای بازنیستگی را بر عهده دارند (۲۵). سازمان‌ها باید از کارکنان حمایت کنند و بازنیستگی را به عنوان یک مرحله مهم در برنامه‌های دوره تکاملی بشناسند، کارکنان نیز می‌توانند به خودشان کمک کنند و با توسعه برنامه‌های انعطاف‌پذیر و حفظ حداقل سلامتی و تغییر برنامه‌های خودشان از حداکثر تمتع در دوران بازنیستگی برخوردار شوند (۲۵). Kagamimori و همکاران می‌نویسند: حمایت سازمانی مناسبی برای بازنیستگی جهت سازگاری با تنش‌ Zahای روانی اجتماعی که قادر به حمایت لازم از آن‌ها باشد، وجود ندارد (۴۷). فقدان حمایت‌های سازمانی سبب تشدید تنش و احساس نالمنی و افسردگی در افراد بازنیسته می‌شود (۲۳).

بازنیسته‌ها در شروع بازنیستگی نیازمند حمایت مسؤولین هستند (۳۳). ارتباط بین افراد، نقش مهمی در مراقبت حمایتی از ابعاد فردی و اجتماعی در سازگاری در

می‌شوند (۳۰). Garris و Rosenkoetter می‌نویسند: بازنیستگانی که فعالیت اوقات فراغت دارند، رضایتمندی بیشتری در زندگی نسبت به سایرین دارا می‌باشند (۴۰). Atchley می‌نویسد: برخی از بازنیسته‌ها ممکن است روی فعالیت‌هایی که برای خودشان مطرح است، تمرکز نمایند، در زمینه‌ای که خودشان تمایل دارند، به ادامه فعالیت‌ها، مهارت‌ها پردازند و هویت شغلی خودشان را حفظ می‌کنند (۴۱).

اشغال، با ادامه انگیزه، یادگیری، هدفمندی در زندگی و مفید بودن برای دیگران و جامعه مطرح می‌باشد (۴۲). بنابراین برخی از افراد بازنیسته مجدداً به کار بر می‌گردند. در بازنیستگی سه نوع نگرش وابسته به کار شامل: تعهد به دوره زندگی، تعهد کاری و رضایتمندی از حرفة می‌باشند. مدیران نقش اساسی در ایجاد محیط‌های کاری مطلوب دارند، به نحوی که موجب ارتقای سطح رضایتمندی شغلی کارکنان و تمایلات افراد بازنیسته برای برگشت به کار می‌گردد (۴۳). افراد بازنیسته روی سه مورد جالب و فعل ارزشمندی (ارزش‌ها، جذابیت‌ها و توانمندی‌ها)، عادات (نقش‌ها و عادات در زندگی روزمره) و ظرفیت عملکردی (توانایی روحی و جسمی و تجربیات) تفکر می‌کنند. این سه عامل به صورت اجزای حمایتی و عادتی از نظر جسمی و اجتماعی در توانایی فرد جهت مشارکت در فعالیت‌های انتخابی نقش دارند (۴۴). جامعه نیز با بهره‌مندی از تجارب بازنیسته‌ها، نقش مهمی در سازگاری افراد بازنیسته با بازنیستگی دارد، عدم استفاده از تجربه و تخصص آن‌ها، فقدان برنامه‌ریزی مناسب، جامعه را از بهره‌مند شدن از یک ذخیره در خور توجه دانش و تجربه محروم کرده، سبب عدم مشارکت اجتماعی بازنیستگان می‌گردد (۲۳). حمایت از کارکنان تحت سرپرستی منجر به توانمندی حرفة‌ای آن‌ها می‌شود، در حالی که حمایت ناکافی زمینه بی‌اعتمادی و تفرق بیشتر اعضای حرفة را فراهم می‌کند. عدم حمایت از کارکنان یکی از علل ترک حرفة و بازنیستگی زودرس می‌باشد (۴۳).

حمایت

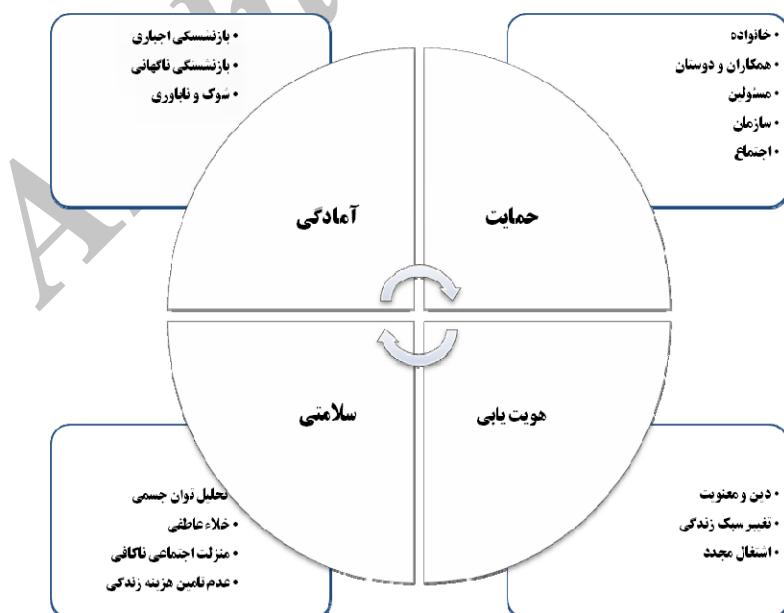
در دوران بازنیستگی، حمایت نقش مهمی در دستیابی به سازگاری دارد. Levy و Myers می‌نویسند: بازنیستگی زمان تغییرات اصلی است، که نیازمند حمایت به منظور کمک به سازگاری می‌باشد (۴۵). حمایت

روانی اجتماعی همراه است و اثرات این تنش‌ها روی سلامت آنان تأثیرگذار است، حمایت‌های اجتماعی می‌تواند نقش مهمی در برابر این تنش‌ها ایفا نماید. حمایت‌های اجتماعی می‌تواند سلامت را بهبود بخشدید و از آن‌ها در مقابل بیماری‌ها و مرگ حفاظت نماید (۴۷). اگر جوامع برای ارایه خدمات مناسب و با کیفیت آمادگی نداشته باشند، یا موانع قابل توجهی برای دستیابی به این خدمات وجود داشته باشد، ممکنست سلامت و رفاه بازنیستگان کاهش یابد (۵۱). حفظ و ارتقای کیفیت خدمات مستلزم حفظ و ارتقای انگیزه کارکنان است (۵۲). با توسعه خدمات و امکانات حمایتی برای بازنیستگان، اثرات منفی محیط بر سلامت و رفاه آنان کاهش می‌یابد. مشخصات محیط‌های زندگی حمایتی شامل ارایه خدمات محلی حمایت‌کننده براساس نیازها و توانمندی‌ها، توانم با حفظ ایمنی، دسترسی نزدیک به خدمات سلامتی و حمایتی و دستیابی به سایر ترجیحات بازنیستگان می‌باشد. از آنجا که محیط‌های اجتماعی و فیزیکی بر ارایه خدمات تأثیرگذار می‌باشد، وجود جامعه با سازمان‌ها و اشخاصی که در انجام کارها شرکت می‌کنند، در ایجاد آمادگی برای پاسخ به نیازهای متغیر بازنیستگان ضروری است (۵۳) (شکل شماره ۱) (جدول شماره ۱).

مقابل تنش‌های روانی اجتماعی بازنیستگی دارد (۴۷). بعد از بازنیستگی، بسیاری از تنش‌های شغلی ممکن است توسط همکاران ایجاد شود. یعنی جایی که تنش‌ها از همان منع حمایت اجتماعی ایجاد می‌شود، که می‌تواند منجر به ایجاد ناراحتی یا تنش، و افزایش فشار بر فرد بازنیسته شود (۴۸). سازگاری بین شخص و محیط زمانی امکان‌پذیر است که شخص به منابع محیطی و اشخاصی کافی دسترسی داشته باشد و روش‌هایی که افراد کارهای زندگی و تنش‌ها را مدیریت می‌کنند، تحت تأثیر ادارک آنان از تناسب شخص و محیط باشد (۴۹). سازگاری زمانی رخ می‌دهد که سازگاری بین شخص و رشد او به طور مطلوب با غنی‌سازی محیط تأمین گردد. وقتی که ادارک مطلوب از محیط با شرایط موجود تأمین گردد، شخص بهتر قادر به رفتارهای سازگارانه با تعییرات می‌باشد (۵۰).

بازنیستگی از ابعاد اجرایی و اخلاقی، به این‌وله اجتماعی شبیه است، به خصوص در مراحل اولیه، عوامل خطر پیچیده‌ای برای ایجاد محرومیت‌ها به همراه دارد. بنابراین بعد از بازنیستگی، نیاز به حمایت اجتماعی، ضروری است. حمایت اجتماعی می‌تواند حفاظت رفاهی را علیه تنش‌های روانی اجتماعی در بازنیستگی فراهم نماید. از آنجا که بازنیستگی برای افراد بازنیسته با تنش‌های

شکل ۱ - عوامل مؤثر بر سازگاری با بازنیستگی

جدول ۱ - نویسنده، سال، محل، هدف و یافته‌های برخی از مطالعات بازنیستگی و سازگاری با بازنیستگی

نويسنده، سال و محل	هدف	يافته‌ها
بازنيستگي		
Reitzes & Mutran (۲۰۰۶) امریکا (۱۹)	هویت تاریخی در بازنیستگی	هویت از بازنیستگی و خصوصیات زمینه اجتماعی بر سازگاری اولیه با بازنیستگی و تغییرات بعدی در سازگاری با بازنیستگی تأثیرگذار می‌باشد.
Mojan-Azzia (۲۰۰۷) سوئیس (۶۴)	تبیین اثرات بازنیستگی بر معیارهای سلامت	بازنيستگی منجر به پهلوی تغییرات بیان شده توسط فرد، در سلامتی او شده و کاهش مکرر میزان اضطراب و افسردگی را سبب می‌شود.
Reichstadt و همکاران (۲۰۰۷) امریکا (۴۲)	تبیین عوامل مرتبط به سالمدنی مطلوب در افراد بازنیسته	۴ تم اصلی برای سالمدنی مطلوب بعد از بازنیستگی شامل نگرش / سازگاری، اینمی / ثبات، سلامتی / رفاه و استغال / انگیزش استخراج گردید. همچنین تاکید بر نیاز به یک نگرش مثبت، واقعی، روش نیانه و توانایی سازش با تغییر مورد تاکید قرار گرفت.
Van-solinge & Henkens (۲۰۰۸) هلند (۲۱)	سازگاری و رضایت با بازنیستگی	سازگاری با مشکلات بازنیستگی تحت تأثیر اضطراب ناشی از پیامدهای اجتماعی بازنیستگی و فقدان کنترل روی تضمیمات است و به میزان دستیابی فرد به منابع کلیدی از قبیل مسایل مادی، سلامتی و ارتباطات خانوادگی بستگی دارد.
Earl (۲۰۱۰) استرالیا (۲۵)	نقش معنویت در فرآیند بازنیستگی	معنویت نقش مهمی در برنامه‌ریزی بازنیستگی برای سازمان و فرد دارد. سازمان نقش آماده سازی و حمایت از کارکنان در تضمیم‌گیری‌ها و اجرای برنامه‌ها را بر عهده دارند. در سطح فردی، سه راه مهم شامل ارتباط معنویت با توانمندی و خودکارآمدی، سازگاری با تغییرات غیرمنتظره و اثرات آن طی زمان می‌باشد.
نوبهار و همکاران (۲۰۱۲) ایران (۶۴)	تجربه پرستاران طی بازنیستگی، تهدید هویت می‌باشد.	تجارب پرستاران طی بازنیستگی، تهدید هویت می‌باشد.
سازگاری در بازنیستگی		
Lo & Brown (۱۹۹۹) استرالیا (۸)	استرس و سازگاری؛ آماده‌سازی برای بازنیستگی موفقیت آمیز	بازنیستگی از کار می‌تواند چالش‌های مهمی در سازگاری از نظر مالی، اجتماعی و هیجانی ایجاد نماید.
Wells & Kendig (۱۰) استرالیا (۱۹۹۹)	منابع روانشناختی و بازنیستگی موفق	کسانی که اخیراً بازنیسته شده بودند، نسبت به سایر گروه‌ها، کاهش فعالیت فیزیکی و اجتماعی را تجربه کردند، اما خوشحال‌تر بودند. خودکارآمدی زیاد و حس انسجام، شاخص پیش‌بینی کننده مثبتی در تغییرات رفتارهای سلامتی و رفاه آنان می‌باشد.
& Rosenkoetter (۵۴) امریکا (۲۰۰۱) Garris	برنامه‌ریزی برای بازنیستگی، استفاده از زمان و سازگاری روانی اجتماعی	آماده نمودن افراد برای بازنیستگی از قلی خودروی می‌باشد. مهم‌ترین تاکید نه تنها بر عوامل مادی، بلکه توجه به نیازهای روانی اجتماعی بازنیستگان و خانواده‌ها بیشان است.
Lowis و همکاران (۲۰۰۵) انگلیس (۳۸)	سازگاری با بازنیستگی، رفاه، سلامت و مذهب	بین سلامت فرد و دارا بودن شغل‌های سطح بالا در زمان اشتغال به کار ارتباط مثبت وجود دارد. ارتباط منفی بین سن و سلامت وجود دارد. دین و انسانیت، پیش‌بینی کننده سازگاری با بازنیستگی است.
Winter و همکاران (۲۰۰۹) آلمان (۳۹)	اثرات روانی سازگاری دینی با حوادث تنشی‌زای زندگی	سازگاری دینی، معنویت مثبت با رشد شخص و رفاه بیشتر و در مقابل اضطراب کمتر و کاهش نشانه‌های افسردگی تأثیر می‌باشد.
نوبهار و همکاران (۲۰۱۲) ایران (۲۴)	تبیین چالش‌های انتقال به بازنیستگی	کمبور اطلاعات در زمینه بازنیستگی با شوک و ناباوری در انتقال به بازنیستگی همراه است.
نوبهار و همکاران (۲۰۱۲) ایران (۳۰)	طراحی مدل بازنیستگی	بازنیستگی انتقال ساده و یک مرحله‌ای نیست، بلکه یک فرآیند سازگاری است که طی زمان انجام می‌شود.

بحث

چالش‌ها به کاهش شوک و ناباوری در افراد بازنیسته منجر می‌شود و سازگاری با بازنیستگی را به صورت ایمن و راحت تسهیل می‌نماید (۲۴). معمولاً بازنیستگی اجباری و ناگهانی برای بازنیستگان چالش‌هایی را به همراه دارد. بازنیستگی اجباری ابتکاری است که جامعه به منظور کاهش تعداد بیکاران، امکان استخدام نیوهای جوان از خود بروز داده است. اگر سن بازنیستگی در ایران پنج سال افزایش یابد، تنها یک فرصت شغلی ممکن است اشغال شود، درصورتی که بازنیسته توانند و در عین حال نیازمند برای جبران هزینه‌های زندگی مجبور به

سازگاری با بازنیستگی از طریق ایجاد آمادگی برای بازنیستگی، حفظ سلامتی، هویت‌پایابی افراد بازنیسته و برخورداری از حمایت‌های خانواده، مسؤولین و سازمان‌ها و جامعه امکان پذیر می‌باشد. در مسیر سازگاری با بازنیستگی، توجه به چالش‌های بازنیستگان امری ضروری است و اعمال حمایت‌های لازم از ضروریات این امر محسوب می‌شود (۲۳). نوبهار و همکاران معتقدند ایجاد آمادگی و برنامه‌ریزی صحیح جهت مواجهه با این

بازنیسته‌ها افسرده‌گی و انزوای اجتماعی کمتری را تجربه کنند (۲۴). در حالی که Eral می‌نویسد نتایج بسیاری از مطالعات اخیر بازنیستگان نشان می‌دهد که آن‌ها پس از انداز یا درآمدی ندارند، که ناشی از بحران‌های اقتصادی می‌باشد (۲۵). وضعیت اقتصادی معاصر، دلایل اقتصادی و منافع ناشی از آن بر رفتار بازنیستگان تأثیرگذار است (۶۰)، بازنیستگی بر سر، سلامتی، تصدی شغل و واجد شرایط حقوقی بازنیستگی بودن تأثیرگذار است (۶۱). هم‌زمان با بازنیستگی بسیاری از توانایی افراد نیز تحلیل رفته، آن‌ها خود را تحت فشار روانی می‌بینند، از طرفی دچار انزوای اجتماعی و استیصال مالی می‌شوند (۶۲). کسانی که از نظر سلامتی دچار مشکل هستند، درآمد کافی ندارند، نگرش آن‌ها نسبت به بازنیستگی منفی است و در سازگاری با بازنیستگی مشکل دارند (۶۳). نوبهار و همکاران گزارش کردن بازنیستگی می‌تواند با وجود تحلیل توان جسمی، خلاء عاطفی، منزلت اجتماعی ناکافی و عدم تأمین هزینه زندگی با تجربه درماندگی توأم گردد. همچنین درماندگی نقش به سزایی در تشیدید شکایات جسمی، روحی - روانی و نارسایی در عملکرد اجتماعی و به تبعه آن اقتصادی دارد. به همین جهت می‌توان گفت که هر چه بازنیسته بیشتر بر درماندگی و شکست تمرکز نماید، به همان میزان شکایات تندرنستی در او تشیدید می‌پاید (۶۴). ویژگی‌های مرتبط با احساس درماندگی شامل انتظاف‌ناپذیری در تغییر شیوه زندگی، پشمیمانی، احساس مفید نبودن و عدم کارآمدی، تحمیل فشار مالی و کاهش درآمد، احساس غمگینی و به کناری رانده شدن، ترس از آینده می‌هم، داشتن اضطراب، بی‌حوالله بودن، نالمیدی و کم شدن درک و فهم زندگی، فاپذیری و این که به زمان پایان زندگی نزدیک‌تر شده‌اند، تمایل به ادامه کار، احساس از دست دادن همه چیز خود و نداشتن برنامه‌ای برای بعد از بازنیستگی می‌باشد (۶۵). در حالی که Mojon-Azzia و همکاران نشان دادند که بازنیستگی می‌تواند منجر به بهبود تغییرات بیان شده توسط فرد، در سلامتی او شده و کاهش مکرر میزان اضطراب و افسرده‌گی را سبب می‌شود، با کاهش این موارد، که به عنوان موافع در کارهای خانگی روزمره و اوقات فراغت تأثیرگذار می‌باشد، منجر به بهبود سلامتی شود (۶۶). نوبهار و همکاران نیز سلامتی را مهم‌ترین عامل مؤثر بر سازگاری با بازنیستگی گزارش کردند که بر

فعالیت در دو یا سه شغل خواهد شد و فرصت‌های شغلی بیشتری را اشغال خواهد نمود. توجه به نقش سازمان‌ها در ایجاد آمادگی برای بازنیستگی اهمیت دارد. چنانچه سازمان‌ها قادر باشند با ایجاد محیط کار مناسب، حس لذت بردن از کار، حس مشارکت در اجتماع، حس حرکت در مسیر ارزش‌های انسانی را جهت دستیابی به یک زندگی رضایتبخش فراهم نمایند، و با توجه به نیاز کارکنان شرایط محیط کاری انعطاف‌پذیری را برای آن‌ها فراهم نمایند، آمادگی برای بازنیستگی فراهم گردیده و سازگاری با بازنیستگی راحت‌تر می‌گردد (۲۳). Lindgren و Stolzenberg می‌نویسند: شرایط محیط کار بر بازنیستگی تأثیرگذار است و ختم کار باید داوطلبانه باشد. آن‌ها معتقدند که در آینده ارزش‌های عقلانی در بازنیستگی و ختم کار داوطلبانه در نظر گرفته می‌شود (۲۰).

به اعتقاد نوبهار و همکاران استفاده از برنامه‌های آماده‌سازی که در آن‌ها تمامی ابعاد سلامت جسمی، روحی روانی، اجتماعی و اقتصادی در زندگی بازنیستگان لحاظ گردد، برای سازگاری با بازنیستگی ضروری است (۲۳). Rosenkoetter و همکاران نیز می‌نویسند: افرادی که برای بازنیستگی آماده می‌شوند، بعد از بازنیستگی نه تنها روی مسایل مالی، بلکه روی سلامتی روانی اجتماعی و استفاده از زمان تأکید می‌کنند. بازنیستگی انتقال روانی اجتماعی است که تمامیت سلامتی و مداخلات لازم برای بازنیستگان در آن در نظر گرفته می‌شود (۵۴). اثرات بازنیستگی بسیار وسیع است، رسیدن به سلامتی و رضایتمندی از زندگی با سازگاری با بازنیستگی ارتباط دارد (۵۵). ارتباط مثبت بین سلامتی و سازگاری در زندگی بازنیستگان با یافته‌های سایرین از قبیل Okun و Lee و Bath تأیید می‌شود (۵۶-۵۸). با توجه به این که یافته‌ها بر سلامتی و توانایی کنترل شرایط که ارتباط مثبتی بر سازگاری دارند، تأکید می‌کنند، این افراد نیازمند سطح قابل قبولی از سلامتی به منظور کسب کنترل بر زندگی خودشان هستند (۳۸).

بازنیستگی به عنوان یک دوره نالامنی است که زندگی مستمر بازنیستگان را قطع می‌کند. مهم‌ترین دغدغه خاطر افراد بازنیسته در خصوص مسایل اقتصادی و وضعیت خانوادگی آن‌ها است (۵۹). نتایج مطالعه نوبهار و همکاران نشان داد وجود منابع مالی باعث می‌شود که

رابطه با هویتیابی و بازشناختی توانمندی سازگاری هر فرد، به او در این دوره انتقالی کمک می‌کند (۷۲). بازنیستگی دارای اثرات مثبت بر اعتماد به نفس و احساس کنترل بر خود است. Smith و همکاران بیان کردند که توانایی کنترل شرایط یک پیش‌بینی کننده مهم در رفاه بالغین است (۷۳). Windser و همکاران نتیجه گرفتند که توانایی کنترل شرایط ممکن است با افزایش طول عمر و موفقیت بالغین همراه باشد (۷۴). نتایج مطالعه نویهار و همکارانش نشان داد که افراد بازنیسته می‌توانند با آسودگی خیال برای روزها، شبها و تعطیلات برنامه‌ریزی کنند و از بودن در کنار خانواده، دوستان، بستگان و فamilی لذت ببرند. شروع بازنیستگی به عنوان مرحله جدیدی در زندگی آن‌هاست. افراد بازنیسته شرایط جدیدی برای زندگی خود در نظر می‌گیرند و سبک زندگی خود را تغییر می‌دهند (۷۳). در صورتی که افراد بازنیسته به دنبال سبک زندگی سالم باشند، یکی از اهداف اساسی مراقبت بهداشتی برای جلوگیری یا کاهش محدودیت‌های آن‌هاست که از جمله استراتژی‌های مورد تأیید است که آن‌ها را قادر به دریافت مراقبت از خودشان می‌کند (۷۵).

سلامتی و احساس خوب بودن وابسته به توانایی شخص برای شرکت در اجتماع و موقعیت‌هایی است که اغلب به وسیله کار فراهم می‌گردد (۶۶). به عقیده نویهار و همکارانش کار موجبات اعتماد به نفس را در آنان پدید می‌آورد، بنابراین پرخی از بازنیستگان که احساس می‌کنند توانایی انجام کار دارند، معمولاً به کار برمی‌گردند (۷۳). Cahill و همکاران می‌نویسند: ۶۰٪ کارکنان که شغل خود را ترک می‌کنند، بعد از سن ۵۰ سالگی به شکلی از شغل که فشار کاری نداشته باشد، روی می‌آورند (۷۶). Zissimopoulos و Karoly دریافتنند که یک سوم از کارکنان بعد از سن ۵۰ سالگی به شغل آزاد (اعطاف‌پذیری از نظر برنامه و زمان، خودمختاری در کار و عدم وابستگی) (۷۷-۸۰) روی می‌آورند (۷۷). نتایج تحقیقات نشان داده که کارکنان بعد از دوره حقوق‌گیری با نیازهای مالی روبرو هستند که عامل فشاری برای کار کردن محسوب می‌شود (۷۶ و ۸۴). Mishra با مطالعه بازنیستگان نشان داد فعالیت‌هایی از قبیل انجام شغل دوم، پرداختن به عادات دلخواه، تعامل با دوستان و سازمان‌های داوطلبانه با رضایتمندی از زندگی همراه است (۸۵). در بازنیستگی،

تصمیم‌گیری برای بازنیستگی و اثرات و نتایج بازنیستگی تأثیرگذار است (۲۳).

نویهار و همکاران اظهار کردند بازنیستگی منجر به تهدید هویت در افراد بازنیسته می‌شود. بازنیستگی و تهدید هویت هر کدام دیگر را پیچیده‌تر می‌کند (۲۳). Eral می‌نویسد: طیف وسیعی از عوامل با کنار رفتن از کار چار تغییر می‌شوند و بازنیستگی می‌تواند الگوهای زندگی را تغییر دهد و بر هویت افراد بازنیسته تأثیرگذار باشد. آموخته‌های پیشین، خانواده، محیط رشد و زندگی، مدرسه و محیط کار، علایق و رفتارهای فردی اجتماعی، همچنین از دست دادن عضویت در جامعه کاری، از بعد روان‌شناختی، بر شکل‌گیری شخصیت و هویت بازنیستگان تأثیرگذار می‌باشد (۲۵). اخذ فعالیت‌های معنادار، مقابله با چالش‌های بازنیستگی به هویت‌یابی در فرد بازنیسته منجر می‌گردد و هویت‌یابی در سازگاری موفقیت‌آمیز با بازنیستگی و سازگاری با استرس‌های بزرگ‌سالی مؤثر است (۳۶).

همچنین بین سلامتی، اعمال دینی و مشخصات معنی با سازگاری ارتباط مثبت وجود دارد، نتایج مطالعه نویهار و همکاران نشان داد که معنیوت بر سازگاری با بازنیستگی تأثیرگذار است (۲۳). Baker و Nussbaum نیز گزارش کردند سازگاری معنی زیادتر و تعدیل رفتار دینی، باعث تسکین تنفس و سایر اثرات منفی بیماری‌ها، افزایش مقاومت و ارتقای همه جانبی رفاه می‌شود. وقتی که افراد سلامتی خودشان را خوب احساس می‌کنند، رفتارهای سازگاری معنی آن‌ها افزایش می‌یابد (۶۷). نتایج مطالعه LOWIS و همکاران نشان داد که دو متغیر سازگاری دینی و معنیوت ارتباط مستقیم با متغیر وابسته سازگاری زندگی داشتند (۳۸). Brennan و Heiser نیز م-tonی که اثرات دین و معنیوت را به عنوان تسهیل‌کننده استرس زندگی بود، مرور کردند، آن‌ها اثرات دین و معنیوت را روی سلامت جسمی و روانی که معمولاً مثبت بود، گزارش کردند (۳۷). Kass و همکاران ارتباط مثبت بین تجربیات معنیوت و رضایت از زندگی را بیان کردند (۶۸). Hood و همکاران می‌نویسند مکانیسم‌های سازگاری دینی مکرراً توسط افراد بزرگ‌سال مورد استفاده قرار می‌گیرد (۶۹). Koenig و همکاران و Koenig کردن (۷۱ و ۷۰). منابع روانی از قبیل اعتماد به خود در

حمایت از کارکنان آن‌ها می‌باشد (۴۳). آن‌ها باید در حمایت از کارکنان در بزرگسالی، به انرژی که صرف استخدام و تکامل آن‌ها شده در مقایسه با تلاش‌های آن‌ها توجه کنند (۲۵).

فقدان حمایت حس بزرگ‌تری از فقدان، و ادراکات حمایت عاطفی در دسترس را به همراه دارد (۳۶). به اعتقاد نویهار و همکاران حمایت مسؤولین عامل مهمی در سازگاری با بازنیستگی محسوب می‌شود (۲۳). این نکته مهم است که مسؤولین اثرات حمایت و چگونگی اصلاح این اثرات برای بازنیستگان را تشخیص دهند (۹۲). با اجرای برنامه‌های آماده‌سازی بازنیستگی، آن‌ها قادرند توأم‌نده کارکنان را در سازگاری نه تنها با تقاضای محیط کار، بلکه با استرسورهای واقعی و وابسته با بازنیستگی افزایش دهند (۵۹).

نویهار و همکارانش می‌نویسند: حمایت اجتماعی در زندگی بعد از بازنیستگی ضروری است و می‌تواند از شدت عوامل تنفس‌زا بکاهد و سازگاری با بازنیستگی را بهبود بخشد (۲۳). Smith و همکاران می‌نویسند: حمایت اجتماعی، کنترل فردی در ک شده به مفهوم «بودن» تفسیر می‌شود، شاید مهم‌ترین پیشگویی کننده مرگ و میر در رفاه نزد بالغین باشد (۷۳). House و همکاران نیز معتقدند حمایت اجتماعی کلید سازگاری برای حفاظت از اثرات زیانبار موقتی‌های پر استرس است (۹۳) و معمولاً باعث ارتقای سلامت و رفاه و عملکرد آن‌ها می‌شود (۹۴). برای افراد بازنیسته و مراقبین آن‌ها، جهت تبیین استراتژی‌ها به منظور کمک به آن‌ها، جهت سازگاری با تغییرات اجتماعی موجود، یا تغییر محیط برای دستیابی به نیازها، حمایت اجتماعی از اهمیت خاصی برخوردار است (۹۵). دستیابی به منابع اجتماعی منجر به افزایش عملکرد اجتماعی بازنیستگان می‌شود که با بهبود سازگاری همراه است (۹۷ و ۹۸). Nahum-Shani و Bamberger می‌نویسند: نقش منابع حمایتی در ارتباط بین کار و حق حمایت به طرق مختلف در وضعیت عملکرد بازنیستگان حین کار و بعد از بازنیستگی مشخص می‌باشد (۳۶). مسؤولیت دولت، خانواده و جامعه، کلیدی برای بهبود شرایط افراد بازنیسته و سازگاری آنان با بازنیستگی می‌باشد. سالم ماندن، برخورداری از حمایت اجتماعی، داشتن زندگی معنوی، وضعیت مالی خوب و پیشگیری از استرس بعد از بازنیستگی، زندگی روزمره آنان را می‌سازد (۹۸).

اشتغال به کار در حرفه، نشانه هویت حرفه‌ای آن‌هاست (۸۶). مطالعه Stagnitti و Pereira نیز نشان دادند که اشتغال به کار در حرفه در زمان فراغت، منافع مثبت سلامتی را از نظر عاطفی، جسمی، روحی و اجتماعی برای استرالیایی‌ها را فراهم نموده است (۸۷). همچنین نتایج مطالعات نشان می‌دهد که شرکت در برنامه‌های اوقات فراغت به صورت فعال نیز می‌تواند بر وضعیت سلامتی و Hooker و Ventis می‌نویسند: افرادی که بیشتر به موقوفیت توأم با بازنیستگی توجه می‌کنند، تصمیم می‌گیرند که در سازمان‌های خدماتی درگیری فعال داشته باشند و نگاه مشبّتی به فعالیت‌های اوقات فراغت دارند (۸۹). چهار عاملی که به عنوان کلید سازگاری بازنیستگان مطرح است، شامل: ۱- میزان رضایت از بازنیستگی، ۲- وجود یا عدم وجود مشکلات بازنیستگی، ۳- ارتباط همسر و ۴- آمادگی‌های قبل از بازنیستگی می‌باشد (۴۰).

رضایتمندی در زندگی بازنیستگی با فعالیت اجتماعی در بازنیستگی، داشتن دوستان زیاد و وابستگی کم، تعهدات کاری کم و آمادگی کافی برای بازنیستگی ارتباط دارد (۹۰).

ارتباط با اعضای خانواده و همکاران منابع مؤثری از حمایت اجتماعی هستند، چون فقدان آن‌ها، توانمندی افراد بازنیسته را در ارایه حمایت‌های فردی کاهش می‌دهد (۳۶). بسیاری از اشخاص بزرگسال زندگی را از طریق حس تعلق خاطر به سایر اعضای خانواده، همسایگان و محیط واقعی کسب می‌کنند (۶۷). مطالعه نویهار و همکاران نیز تصدیق می‌کند که خانواده نقش مهمی در حمایت از فرد بازنیسته و تسهیل سازگاری با بازنیستگی دارد (۳۰). بازنیسته‌ها همکاران خود را به عنوان دوستان خود مطرح می‌کرند و به عنوان منابع حمایتی از آن‌ها نام می‌برند (۹۱) نویهار و همکاران نیز گزارش کردند که استفاده از تجربیات و پیشنهادات آن‌ها، طی کردن فرآیند سازگاری را تسهیل و این می‌نماید (۳۰).

نویهار و همکاران بزرگ‌ترین چالش برای سازمان‌ها و اشخاص را تشخیص بازنیستگی به عنوان یک مرحله در دوره تکاملی و اهمیت برابر برای آن، با سایر مراحل دوره تکاملی مطرح کردند. از میان عناصر اساسی هر سازمان، مدیریت مهم‌ترین رکن آن است که با اهداف سازمان تعامل ویژه‌ای دارد، یکی از وظایف مهم مدیران

مخصوصاً در رابطه با سلامتی از ابعاد مختلف جسمی، روحی روانی، اجتماعی، اقتصادی و ... می‌باشد. حمایت سازمان‌ها، مسؤولین و اجتماع چهت هموارتر نمودن مسیر انتقال به بازنشستگی از اهمیت ویژه برخوردار است. همچنین ضرورت انجام پژوهش‌های کمی و کیفی مرتبط به بازنشستگی و استفاده از یافته‌های ارزشمند برای سازمان‌های تأمین اجتماعی و سازمان بازنشستگی کشور پیشنهاد می‌گردد. تسهیل در روند بازنشستگی از جنبه‌های مختلف آن می‌تواند محورهای مطالعاتی برای همه رده‌های حرفاًی مرتبط چهت انجام مطالعات ارزشمندی را از سال‌ها قبل، حین و بعد از بازنشستگی فراهم نماید.

تشکر و قدردانی

پژوهشگران بر خود لازم می‌دانند از زحمات کتابداران محترم دانشگاه علوم پزشکی سمنان و دانشگاه تربیت مدرس تهران که در تهیه منابع مساعدت نموده‌اند، تشکر و قدردانی نمایند.

از محدودیت‌های این مطالعه، استفاده از مقالات نوشته شده به زبان فارسی و انگلیسی بود و در مورد سایر مقالاتی که به سایر زبان‌های ژاپنی، چینی، آلمانی، فرانسوی و ... نوشته شده بودند، از خلاصه مقاله که به زبان انگلیسی بود، استفاده گردید.

نتیجه‌گیری

سازگاری با بازنشستگی از طریق ایجاد آمادگی برای بازنشستگی، حفظ سلامتی، هویت‌یابی افراد بازنشسته و برخورداری از حمایت‌های خانواده، مسؤولین و سازمان‌ها و جامعه امکان‌پذیر می‌باشد. شناسایی این مفاهیم در تسهیل سازگاری با بازنشستگی توأم با نگرش مثبت اجتماعی نسبت به پدیده بازنشستگی از ملزمات اساسی و وظایف افراد حرفاًی مراقبت سلامتی می‌باشد. از آنجا که سازگاری با بازنشستگی پدیده پیچیده‌ای است، نیازمند برنامه‌ریزی قبلی، حمایت‌های خانوادگی، سازمانی، اجتماعی، ... جهت کاستن از چالش‌های بازنشستگی

منابع

- 1 - Ghaffari S. [Investigate of employment status retirement and effective factors]. Country Retirement Organization. 2005; 1-134. (Persian)
- 2 - Salimzadeh H, Ephtekhar H, Pourreza A, Moghimbeigi A. [Reproffision of retirement and quality life criteria]. Sotiolwelfare Research Journal. 2007; 7(26): 287-97. (Persian)
- 3 - Kelli NR, Swisher L. Transitional process of retirement for nurse. Journal of Professional Nursing. 1998; 14(1): 53-61.
- 4 - Rastgophisky. [New life after retirement]. Asgharzadeh N, editor: Shadan Co; 2002. (Persian)
- 5 - Rosenkoetter MM. Is your older client ready for a role change after retirement? Journal Gerontology Nursing. 1985; 11(9): 21-4.
- 6 - Brown P. Health care and the aged: A nursing perspective. editor. Sydney: MacLennan and Petty; 1994.
- 7 - Blakeley J, Ribeiro V. Are nurses prepared for retirement? Journal of Nursing Management. 2008; 16(6): 744-52.
- 8 - Lo R, Brown R. Stress and adaptation: preparation for successful retirement. Australian and New Zealand Journal of Mental Health Nursing. 1999; 8(1): 30-8.
- 9 - Soltani I, Rohani R. [Solutions enrichment process of psychosocial retirement]. Journal Public Management. 2000; 51(2): 1-5. (Persian)
- 10 - Wells YD, Kendig HL. Psychological Resources and Successful Retirement. Australian Psychologist. 1999; 34(2): 111-5.
- 11 - Siegel S, Rees B. Preparaing the public employee for retirement. Public Personnel Management. 1992; 21(1): 89-100.
- 12 - Lewis MJ, Edwards AC, Burton M. Coping with retirement: well-being, health, and religion. Journal of Psychology. 2009; 143(4): 427-48.
- 13 - Soderhamn O, Skisland A, Hermann M. Self-care and anticipated transition into retirement and later life in a Nordic welfare context. Journal of Multidisciplinary Healthcare. 2011; 4(1): 273-9.
- 14 - Sanjabi K. [Administrative Law]. Tehran: Tehran University publisher; 1964. (Persian)
- 15 - Berton M. [The method utilizes the knowledge and experience of retired executives in the country and improve their social status]. Collection of the best article in retired subjects: 4th Shahid Rejaee festival. Tehran: Organization of Country Retirement Publisher; 2001. P. 88-93. (Persian)

- 16 - Ardabili Y. [Retirement, retirees and identify problems through consultation with their]. Collection of the best article in retired subjects. 4th Shahid Rejaee festival: Organization of Country Retirement Publisher; 2001. P. 2-7. (Persian)
- 17 - Mosaei M. [Social and psychological effects of retirement in academic member in Tehran university]. Modares Journal oh Human Sciences. 2005; 36(2): 157-80. (Persian)
- 18 - Roghani-Zadeh M. [Mathematic analysis of retirement banks in Iran]. Tehran: Country Retirement Organization; 2005. (Persian)
- 19 - Reitzes DC, Mutran EJ. Lingering identities in retirement. The Sociological Quarterly. 2006; 47(2): 333-59.
- 20 - Stolzenberg RM, Lindgren J. Retirement and death in office of U.S. Supreme Court justices. Demography. 2010; 47(2): 269-98.
- 21 - van Solinge H, Henkens K. Adjustment to and satisfaction with retirement: two of a kind? Psychology and Aging. 2008; 23(2): 422-34.
- 22 - Abedi HA, Mohammadi MH, Paknezhad F. [Condition of everyday life after retirement in Esfahan at 2000]. Journal of Shahrekhord University of Medical Sciences. 2001; 3(4): 1-8. (Persian)
- 23 - Nobahar M. [Exploration of coping process in retire nurses: designing model]. Tehran: Ph.D Dissertation. Tarbiat Modares University, 2011. (Persian)
- 24 - Nobahar M, Ahmadi F, Alhani F, Fallahi Khoshknab M. [The presence challenges in the transition to retirement from the retired nurses aspect: Shock and disbelief]. Journal of Qualitative Research in Health Sciences. 2012; 1(2): 112-122. (Persian)
- 25 - Earl JK. The contribution of spirituality to the process of retirement. Journal of Management Spirituality & Religion. 2010; 7(3): 223-40.
- 26 - Schieber SJ. Retirement income adequacy: good news or bad? Benefits Quarterly. 2004; 20(4): 27-39.
- 27 - George LK. Role transitions in later life. Belmont, CA: Wadsworth; 1980.
- 28 - Rosow I. One moral dilemma of an affluent society. Gerontologist. 1961; 2(1): 189-91.
- 29 - Miller SJ. The social dilemma of the aging leisure participation. In B.L.Neugarten (Ed.), Middle age and aging. Chicago: University of Illinois Press; 1975. P. 364-74.
- 30 - Nobahar M, Ahmadi F, Alhani F, Fallahi Khoshknab M. [Designing an adaptation model for retired nurses]. Iran Journal of Nursing (IJN). 2012; 24(74): 63-71. (Persian)
- 31 - Borg K, Goine H, Soderberg E, Marnetoff SU, Alexanderson K. Comparison of seven measures of sickness absence based on data from three counties in Sweden. Work. 2006; 26(4): 421-8.
- 32 - Wilson DM, Palha P. A systematic review of published research articles on health promotion at retirement. Journal of Nursing Scholarship. 2007; 39(4): 330-7.
- 33 - Mercier JM, Powers EA. Sense of control among women religious. Journal of Religious Gerontology. 1996; 9(4): 7-26.
- 34 - Mutran EJ, Reitzes DC, Fernandez ME. Factors that influence attitudes toward retirement. Research on Aging. 1997; 19(3): 251-273.
- 35 - Reitzes DC, Mutran EJ, Fernandez ME. Preretirement influences on postretirement self-esteem. The Journals of Gerontology. 1996; 51(5): S242-9.
- 36 - Nahum-Shani I, Bamberger PA. Work hours, retirement, and supportive relations among older adults. Journal of Organizational Behavior. 2011; 32(1): 345-69.
- 37 - Brennan M, Heiser D. Introduction: Spiritual assessment and intervention: Current directions and applications. Journal of Religion, Spirituality, and Aging. 2004; 17(1/2): 1-20.
- 38 - Lowis MJ, Edwards AC, Roe CA, Jewell AJ, Jackson MI, Tidmarsh WM. The role of religion in mediating the transition to residential care. Journal of Aging Studies. 2005; 19(3): 349-62.
- 39 - Winter U, Hauri D, Huber S, Jenewein J, Schnyder U, Kraemer B. The psychological outcome of religious coping with stressful life events in a Swiss sample of church attendees. Psychother Psychosom. 2009; 78(4): 240-4.
- 40 - Rosenkoetter MM, Garris JM. Psychosocial changes following retirement. Journal of Advance Nursing. 1998; 27(5): 966-76.
- 41 - Atchley RC. A continuity theory of normal aging. Gerontologist. 1989; 29(2): 183-90.
- 42 - Reichstadt J, Depp CA, Palinkas LA, Folsom DP, Jeste DV. Building blocks of successful aging: a focus group study of older adults' perceived contributors to successful aging. American Journal of Geriatric Psychiatry. 2007; 15(3): 194-201.
- 43 - Nobahar M, Ahmadi F, Alhani F, Fallahi Khoshknab M. [Nursing management from retired nurses' perspective]. Journal of Urmia Nursing and Midwifery Faculty. 2011; 10(1): 87-96. (Persian)

- 44 - Kielhofner G. Model of human occupation: Theory and application. editor. Baltimore: Lippincott Williams and Wilkins; 2002.
- 45 - Levy BR, Myers LM. Preventive health behaviors influenced by self-perceptions of aging. *Preventive Medicine*. 2004; 39(3): 625-9.
- 46 - Shuster LT, Kessler RC, Aseltine RH. Supportive interactions, negative interactions and depressed mood. *American Journal of Community Psychology*. 1990; 18(3): 29-45.
- 47 - Kagamimori S, Nasermoaddeli A, Wang H. Psychosocial stressors in inter-human relationships and health at each life stage: A review. *Environmental Health and Preventive Medicine*. 2004; 9(3): 73-86.
- 48 - Beehr TA, Farmer SJ, Glazer S, Gudanowski DM, Nair VN. The enigma of social support and occupational stress: source congruence and gender role effects. *Journal of Occupational Health Psychology*. 2003; 8(3): 220-31.
- 49 - Ivery JM, Akstein-Kahan D, Murphy KC. NORC supportive services model implementation and community capacity. *Journal of Gerontological Social Work*. 2010; 53(1): 21-42.
- 50 - Gitterman A, Germain CB. The Life Model of social work practice: Advances in knowledge and practice. editor. New York: Columbia University Press; 2008.
- 51 - Robert SA, Li LW. Age variation in the relationship between community socioeconomic status and adult health. *Research on Aging*. 2001; 23(2): 234-59.
- 52 - Ahmadi F, Nobahar M, Alhani F, Fallahi Khoshknab M. [Prespectives of retired nurses on factors that affect quality of nursing]. *Hayat*. 2011; 17(1): 24-34. (Persian)
- 53 - Mulroy EA. Community as a factor in implementing inter organizational partnerships: Issues, constraints, and adaptations. *Nonprofit Management and Leadership*. 2003; 14(1): 47-67.
- 54 - Rosenkoetter MM, Garris JM, Engdahl RA. Postretirement use of time: Implications for preretirement planning and postretirement management. *Activities, Adaptation and Ageing*. 2001; 25(3/4): 1-18.
- 55 - Neuhs HP. Retirement self-efficacy: the effects of socioeconomic status, life satisfaction, health, and readiness for retirement. *Journal New York State Nurses Association*. 1990; 21(1): 15-20.
- 56 - Okun MA, Stock WA. Correlates and components of subject well-being among the elderly. *Journal of Applied Gerontology*. 1987; 6(1): 95-112.
- 57 - Lee Y. The predictive value of self assessed general, physical, and mental health on functional decline and mortality in older adults. *Journal of Epidemiological Community Health*. 2000; 54(2): 123-9.
- 58 - Bath PA. Differences between older men and women in the self-rated health-mortality relationship. *Gerontologist*. 2003; 43(3): 387-95.
- 59 - Nuttman-Shwartz O. Like a high wave: adjustment to retirement. *Gerontologist*. 2004; 44(2): 229-36.
- 60 - Vriend N. Rational Behavior and Economic Theory. *Journal of Economic Behavior and Organization*. 1996; 29(2): 263-85.
- 61 - Hayward MD, Grady WR, Hardy MA, Sommers D. Occupational influences on retirement, disability, and death. *Demography*. 1989; 26(3): 393-409.
- 62 - Nobahar M, Ahmadi F, Alhani F, Fallahi Khoshknab M. [Exploration the experiences of retire nurses from healthy situation during retirement: content analysis]. *Journal of Qualitative Research in Health Sciences*. 2013; 2(1): 21-32. (Persian)
- 63 - Braithwaite A, Gibson DM. Adjustment to retirement: What we know and what we need to know. *Ageing and Society*. 1987; 7(1): 1-18.
- 64 - Nobahar M, Ahmadi F, Alhani F, Fallahi Khoshknab M. [Retired nurses' experience from retirement: Aqualitative study]. *Journal of Health Promotion Management*. 2012; 1(4): 69-80. (Persian)
- 65 - Bozorgmehribouzarjomehri K, Golparvar M, Nouria G. [Construction and validation of scale for retirement syndromes in retirees, Esfahan]. *New Findings in Psychology*. 2011; 5(13): 35-52. (Persian)
- 66 - Mojon-Azzia S, Sousa-Pozab A, Widmerc R. The effect of retirement on health: a panel analysis using data from the Swiss Household Panel. *Swiss Med Wkly*. 2007; 137(41-42): 581-5.
- 67 - Baker DC, Nussbaum PD. Religious Practice and Spirituality-Then and Now: A Retrospective Study of Spiritual Dimensions of Residents Residing at a Continuing Care Retirement Community. *Journal of Religious Gerontology*. 1997; 10(3): 33-53.
- 68 - Kass JD, Friedman R, Leserman J, Zuttermeister PC, Benson H. Health outcomes and a new index of spiritual experiences. *Journal for the Scientific Study of Religion*. 1991; 30(2): 203-11.
- 69 - Hood R, Spilka B, Hunsberger B, Gorsuch R. The psychology of religion: An empirical approach. New York: Guilford Press; 1996.
- 70 - Koenig HG, Siegler I, Meador KG, George LK. Religious coping and personality in later life. *International Journal of Geriatric Psychiatry*. 1990; 5(2): 123-31.

- 71 - Koenig HG. A commentary: the role of religion and spirituality at the end of life. *Gerontologist*. 2002; 42(3): 20-3.
- 72 - Billings AG, Moos RH. The role of coping responses and social resources in attenuating the stress of life events. *Journal of Behavioral Medicine*. 1981; 4(2): 139-57.
- 73 - Smith GC, Kohn SJ, Savage-Stevens SE, Finch JJ, Ingate R, Lim YO. The effects of interpersonal and personal agency on perceived control and psychological well-being in adulthood. *Gerontologist*. 2000; 40(4): 458-68.
- 74 - Windser TD, Anstey KJ, Butterworth P, Luszcz MA, Andrews GA. The role of perceived control in explaining depressive symptoms associated with driving cessation. *Gerontologist*. 2007; 47(2): 215-23.
- 75 - Organization. PAH. Health of the elderly: A concern for all. Washington, DC: 1992.
- 76 - Cahill KE, Giandrea MD, Quinn JF. Retirement patterns from career employment. *Gerontologist*. 2006; 46(4): 514-23.
- 77 - Karoly LA, Zissimopoulos J. Self-employment among older U.S. workers. *Monthly Labor Review*. 2004; 127(7): 24-47.
- 78 - Quinn JF. Retirement patterns and bridge jobs in the 1990s. *Employee Benefit Research Institute Issue Brief*. 1999; 206(1): 1-22.
- 79 - Bond JT, Galinsky EM, Pitt-Catsopoulos M, Smyer MA. The diverse employment experiences of older men and women in the workforce. Chestnut Hill, MA: Families and Work Institute; 2005.
- 80 - Walker EA, Webster BJ. Gender, age and self-employment: Some things change, some stay the same. *Women in Management Review*. 2007; 22(2): 122-35.
- 81 - Cahill KE, Giandrea MD, Quinn JF. The role of bridge jobs after career employment. Boston College: Chestnut Hill, MA: The Center on Aging and Work; 2007.
- 82 - Feldman DC, Kim S. Bridge employment during retirement: A field study of individual and organizational experiences with post-retirement employment. *Human Resource Planning*. 2000; 23(1): 14-25.
- 83 - Hayward MD, Crimmins EM, Wray LA. The relationship between retirement life cycle changes and older men's labor force participation rates. *Journals of Gerontology*. 1994; 49(5): S219-30.
- 84 - Kim H, DeVaney SA. The selection of partial or full retirement by older workers. *Journal of Family and Economic Issues*. 2005; 26(3): 371-94.
- 85 - Mishra S. Leisure activities and life satisfaction in old age: a case study of retired government employees living in urban areas. *Adaptation and Aging*. 1992; 16(4): 7-26.
- 86 - Howie L, Coulter M, Feldman S. Crafting the self: older persons' narratives of occupational identity. *American Journal of Occupational Therapy*. 2004; 58(4): 446-54.
- 87 - Pereira RB, Stagnitti K. The meaning of leisure for well-elderly Italians in an Australian community: implications for occupational therapy. *Australian Occupational Therapy Journal*. 2008; 55(1): 39-46.
- 88 - Sellar B, Boshoff K. Subjective experience of older Australians. *Australian Occupational Therapy Journal*. 2006; 53(3): 211-9.
- 89 - Hooker K, Ventis DG. Work ethic, daily activities, and retirement satisfaction. *Journals of Gerontology*. 1984; 39(4): 478-84.
- 90 - Glamser FD. Predictors of retirement attitudes. *Aging and Work*. 1981; 4(1): 23-9.
- 91 - Bosse R, Aldwin CM, Levenson MR, Workman-Daniels K, Ekerdt DJ. Differences in social support among retirees and workers: findings from the Normative Aging Study. *Psychology and Aging*. 1990; 5(1): 41-7.
- 92 - Kim JE, Moen P. Retirement transitions, gender, and psychological well-being: a life-course, ecological model. *Journal of Gerontology*. 2002; 57(3): 212-22.
- 93 - House JS, Landis KR, Umberson D. Social relationships and health. *Science*. 1988; 241(4865): 540-5.
- 94 - Parasuraman S, Greenhaus JH, Granrose CS. Role stressors, social support, and well-being among two-career couples. *Journal of Organizational Behavior*. 1992; 13(4): 339-56.
- 95 - Austin CD, DesCamp E, Flux D, McClelland RW, Sieppert JS. Community development with older adults in their neighborhoods: The Elder Friendly Communities Program. *Families in Society*. 2005; 86(2): 401-9.
- 96 - Lawler EJ, Yoon J. Commitment in exchange relations: Test of a theory of relational cohesion. *American Sociological Review*. 1996; 61: 89- 108.
- 97 - Lawler EJ. Affect theory of social exchange. *American Journal of Sociology*. 2001; 107(2): 321-52.
- 98 - Khan HU, Latif SA. Retirement and relevant contemplation. *Mymensingh Medical Journal*. 2010; 19(1): 150-3.

Coping to retirement: A review article

Nobahar¹ M (Ph.D) - Ahmadi² F (Ph.D) - Alhani³ F (Ph.D) - Fallahi Khoshknab⁴ M (Ph.D).

Introduction: Retirement is combining with extensive changes in everyday life, opportunities, expectations, hopes and fears. Since retirement is a major event in the lives of many people and necessary to coping, it discussed as an important issue for health care professionals. The aim of this review article was exploration of coping to retirement.

Methods: In this systematic review that was done during 2009-2011, we were collected and analyzed all studies and references in retirement and coping with retirement (Persian and English), without time limitation. This review study was carried out using ISI, MEDLINE and CINAHL database that cover a wide range of scientific literature and journals, the index published their research. Studies in Persian through electronic databases including the Scientific Information Database (SID), Database of Medical Sciences in Iran articles (IranMedex), Institute for Scientific Information and Documentation Iran (IranDoc), Country Information (Magiran) and (Medlib) and search engine (Google) search was performed with Persian words. In addition, offline search that were available in retirement, refer to the archive library journals, dissertations and books, references were also presented at conferences and resources. The results of this search was to obtain after primary investigate of 297 relevant references and finally among of 98 references that the most appropriate in terms of coverage of the subject with emphasis on various aspects of retirement and coping to retirement, were used for this article. These references include of quantitative and qualitative studies, books, and abstracts of research projects.

Results: The key concepts involve to coping in retirement include of: "Preparation", "Healthy", "Identifying" and "Supporting", that by precise identification, orderly and planned all the relevant studies can be helpful and effective in coping with retirement.

Conclusion: Retirement coping is possible with emphasis on create preparation to retirement, identify of retiree, maintain healthy and enjoyment from supporting of family, leaders, organizations and community. Identify of this concept, creating of social positive attitude towards the phenomenon of retirement are the essential and necessary in coping to retirement.

Key words: Coping, retirement, systematic review

Received: 21 December 2012

Accepted: 3 February 2013

1 - Corresponding author: Assistant Professor, Department of Nursing, School of Nursing and Paramedical Sciences, Semnan University of Medical Sciences, Semnan, Iran

e-mail: Nobahar43@Sem-Ums.ac.ir

2 - Professor, Department of Nursing, School of Medical Sciences, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran

3 - Associate Professor, Department of Nursing, School of Medical Sciences, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran

4 - Associate Professor, Department of Psychiatric Rehabilitation Nursing and Geropsychiatric Nursing, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran